

NADAWCA (1) *sb m*

N pl nādāwce.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Ten, kto zapewnia stały dochód, utrzymanie; auctor, conditor, creator, fundator, positor Cn [czego]:

Szereg: »fundator a nadawca«: iáko Fundatorowie á nadawce tych to ízkół SarnStat 201.

Synonim: fundator.

KCh